

mindelig Valgret. Tror det ærede Mindretal, at vi, som have levet over i 20 Aar under Grundloven af 1849 og den derefter reviderede Grundlov, skulde lade os skræmme af, at man opstiller nogle Skyggebilleder — thi Andet er det ikke, de have hverken Blod eller Liv — for at jage os bort fra den Vej, der anvises os igjennem Forslaget, saa tager det ærede Mindretal storlig fejl. Man er bange for, at de lavest Beskattede i Kommunen skulde blive valgte til at blive Medlemmer af et Sogneraad, men hvorfor i Alverden er man bange derfor? Er det ikke Meningen af enhver fornuftig Valglov, at alle Klasser skulde blive repræsenterede gjennem den? Naar vi kalde alle Mænd til Valg og give Alle Valgret til Rigsdagen, er det da ikke Meningen, at en Husmand og en Indsidder ogsaa skal kunne vælges, hvis han ellers er fikket dertil? Er det ikke Meningen, at den Mand, som i en Klasse — det være de Riges eller de Fattiges Klasse — er istand til at tolke sine Medborgeres Følelse, skal kunne tage Plads i Forsamlingen? Skulde det ikke være Noget, der var til Gavn for en Kommune, at alle de Klasser af Indbyggere, som ernære sig der, komme tilorde gjennem Repræsentationen? Derjom det ikke er Meningen, er jeg vildfarende med Hensyn til Begrebet om, hvad der er en god Valglov, men det ærede Mindretal anfører netop som noget ganske overordentligt Farligt, at den mindst Beskattede skulde faa Plads i Kommuneraadet. Det er de mindst Beskattede; thi den ærede Forslagsstiller holder jo fast paa den Grundtanke, at Enhver, der skal have Valgret til Kommuneraadene, skal svare Skat, og dersom Lovforslaget gaar igjennem, vil der derfor ikke komme Andre ind i Sogneraadet end dem, der svare Skat, men dem tror jeg ikke man behøver at frygte. — Naar jeg ser paa Mindretallets Medlemmers Navne, undrer det mig, at de ere saa skaansomme over den kommunale Valglov; thi de samme Mænd have ikke været saa smilende, da der var Tale om at afflasse den Valgret, som Grundloven af 1849 havde givet. Det er nemlig notorisk i denne Sal, at nogle af Mindretallets Medlemmer ere nogle af dem, der netop

hidroge til at omstyrte den Valgret, som blev givet ved Valgloven af 1849, men nu finder man dem yde deres ærværdige Besskyttelse til en Kommunalvalglov, der paa ingen Maade kan lignedes med en grundlovbestemt Valglov. Dette er en Bemærkning, som jeg ikke finder det overflødigt at gjøre, thi man kan deraf se, at disse samme Medlemmer af Mindretallet nok kunde være med til at kaste en Valglov overende, naar det gjælder om at faa deres Skjodebarn døbt og gjort til noget Stort; — deres Skjodebarn i denne Sal er den høistbeskattede Vælgerklasse. De vare ogsaa i denne Sal med til at bringe det til Verden, og det i større Omfang, da de hidroge til at skaffe os af med Grundloven af 1849. Jeg takker dem ikke derfor, og jeg takker dem heller ikke for, at de nu ville holde Liv i Skjodebarnet, den høistbeskattede Vælgerklasse, med Hensyn til de kommunale Valg. Lad os huffe paa, at det, hvorpaa det kommer an her i Landet mellem Rig og Fattig, er et godt Forhold mellem Arbejdsgivere og Arbejdssøgere. Det Forhold har i Almindelighed hertilands paa Landet vist sig ikke at trænge til Besskyttelse udefra. Lad os sørge for, at det aldrig bliver nødvendigt for den lovgivende Magt at blande sig i dette Forhold! Det gode Forhold mellem den fattige og den rige Mand paa Landet fremme vi mest ved, at vi give fattige Mænd, der ere istand dertil, Ret til at kaare sine Tillidsmænd, til at møde sammen Ansigt til Ansigt med de rige Folk, til at udtale, hvad det er, de Fattige kræve, og til at foreslaa, hvorledes de Fattiges Trang kan afhjælpes. Det er det, der vil blive Følgen af dette Lovforslag, og det er derfor, vi skulle tage det. Derfor stemmer jeg for det, og derfor haaber jeg, at det af alle demokratiskke Medlemmer her i Salen maa blive gjort til Valgprogram.

Slaberg: Det er aabenbart noget vanskeligt at tage Ordet efter et saa høittravende Foredrag som det, der kom fra den ærede sidste Tale. Efter den Opfordring, der af den høitærede Formand er rettet til ikke at komme ind paa den tidligere Grundlovskamp, anser jeg mig ikke for berettiget til at komme